

Zaman Öğretiyor

— İssiz Genç · 29 Eylül 2016

Artık uyandım.
Gözümü açtım geç ve ya erken.
Masallar hikayeler bitti.
Artık gerçekler konuşacak.
Yalandan olanlar gidecek.
Zaman belki bir kaç gün hiç geçmeyecek.
Belki de sıkılıcağım.
Ama sonra huzura kavuşacağım.
Belki de öyle düşünüyorum demeyeceğim.
Çünkü düşündüm denedim.
Zaman öyle de geçiyor ki.
Nasıl geçtiğini anlamıyorsun.
Sadece izliyorsun.
Neyi nasıl kazandığını.
Neyi nasıl kaybettiğini.
Mutlu da oluyorsun.
Nasıl mı.
İşte bak şöyle.
Düşünsene bi.
Hayatın da arkadaşın yok.
Kardeş dediklerin kalles.
Sonra yanındayım diyen kim varsa.
Birde okus pokus.
Şimdi soracaksın okus pokus derken sihirli mi yaptın diye.
Değil.
Bazı şeyleri görerek uzaklaşarak.
Birde kayıp olarak.
Kayıp olarak dediğim de şu.
Kendin kayboluyorsun.
Seni bakalım bulabilecekler mi diye.
Eğer seni bulmayı da geçtim aramıyorlarsa bile.
Zaten yoksundur.
Gözünü yumup açana kadar.
Anlıyorsun.
Sadece bu yolda zamanlar anlatır.

Geçmiş değil zaten yaşanan bir geçmiş yoksa.
Geçmişte kalan eş dost kardeş dahi yoktur.
Sadece sen varsındır.
Sen ve senin benliğin.
Ha birde seni seven ailen.
Ne kadar da aileni sen görmesen.
Onlar kendini gösteriyor.
Ne zaman mı?
En zor anın da.

Galip Özer.